

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Ямбол, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимира В. Тагарева

Членове: Николай Енч. Иванов
Галина Ив. Вълчанова Люцканова

при участието на секретаря П.Г.У.

като разгледа докладваното от Красимира В. Тагарева Въззивно гражданско дело № 20212300500306 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл.ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на СД„Н.и И.П.К.“ гр.Ямбол, представлявано от управителя И.К., подадена от адв.Н.А. от САК, срещу Решение № 260297/28.06.2021г. на Ямболски районен съд, постановено по гр.д. № 16/2020г., с което е отхвърлен предявения от въззивника иск по чл.124, ал.1 ГПК за признаване за установено, че не дължи на ответника "ЕВН Електроснабдяване"ЕАД гр.Пловдив сумата от 6 080,90лв., представляваща допълнително начислена цена за ел.енергия в следствие на установено неизмерване, непълно или неточно измерване на количеството електрическа енергия за електромер с фабр.№533966 за периода 05.05.2017г.- 03.08.2018г., за която сума е издадена фактура №1221400445 от 12.11.2019г. и е прието на основание чл.194, ал.2, вр. с ал.3 ГПК за недоказано направеното оспорване на констативен протокол за техническа проверка и подмяна на СТЕ от 03.08.2017г., констативен протокол за метрологична експертиза на СТИ от 02.09.2019г. на БИМ, писмо от 22.11.2019г., справка за коригиране сметката на ищеца и известие за доставяне № ИД PS404001I75N7.

Оплакването в жалбата е, че оспореното решение на ЯРС е неправилно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила. Според въззивника, ответникът като краен снабдител не е изпълнил задълженията си по чл. 98а, ал. 2, т.6 ЗЕ и чл. 83, ал.1, т.6 ЗЕ и не е привел Общите си условия в съответствие с действащата нормативна уредба, като не е предвидил ред за уведомяване на потребителите при извършване на корекция на сметка. Излага, че към момента на проверката на процесния електромер - 03.08.2017г., действащи са били единствено нормите на чл.48-чл.51 ПИКЕЕ, т.е. в този си вид разпоредбите на ПИКЕЕ не са изпълнявали функциите, които нормата на чл. 83, ал.1, т.6 ЗЕ им възлага, или след отмяната на разпоредбите на чл.43, чл.44 и чл.47 от ПИКЕЕ за доставчика липсват разписани действащи правила както за реда за извършване на проверките на измервателните системи с оглед установяване на случаите на неизмерена и/или неточно измерена енергия, така и за оформяне на констатациите от същите. При липса на приети правила към момента на проверката на процесния електромер, според въззивника извършването на промяна в сметките на потребителя за вече доставена и ползвана електрическа енергия от страна на

доставчика на електроенергия, се явява без правно основание. Сочи, че с оглед отмяната на разпоредбата на чл.47 ПИКЕЕ от 14.02.2017г., не са били въведени изисквания, на които да отговаря констативния протокол, поради което не би могло да се приеме, че са осъществени обстоятелствата, удостоверени в него. Въззивникът е извършил анализ на сочена практика на ВКС, според която в случай, че е налице непълнота в разпоредбите на ПИКЕЕ, тя следва да бъде запълнена при прилагане на правилото на чл.183 от ЗЗД и на общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване, но сочи, че според съдебната практика и при прилагане правилото на чл.183 от ЗЗД и на забраната за неоснователно обогатяване, продавачът е този, който следва да установи размера на предоставената електрическа енергия, за която претендира купувачът да му дължи възнаграждение, а в случая доставчикът не е установил реално доставеното и консумирано количество ел.енергия от абоната през изследвания период. В тази връзка сочи, че нито частната експертиза на БИМ, нито назначената от първоинстанционния съд СТЕ установяват по безспорен начин, че през периода, за който се претендира цената на допълнителното количество ел.енергия, е било активирано присъединеното устройство и електромерът е отчитал по-малко количество енергия и не е установен какъв е размерът на реално предоставената електрическа енергия, за която се претендира възнаграждение. Според въззивника, районният съд е допуснал и съществени нарушения на съдопроизводствените правила, като неправилно е разпределил доказателствената тежест при направеното оспорване на представените по делото частни документи. Сочи, че съгласно разпоредбата на чл.193, ал.3, изр. 2 ГПК, когато се оспорва истинността на частен документ, който не носи подписа на страната, която го оспорва, тежестта за доказване истинността пада върху страната, която го е представила, а в случая нито констативният протокол за техническа проверка от 03.08.2018г., нито справката за коригиране на сметката за електроенергия към констативния протокол от 02.09.2019г. на БИМ носят подписа на ищеца и не той носи доказателствената тежест да установи неистинността на тези частни документи, а ответникът по иска. Неправилно и в нарушение на чл.179, ал.1 ГПК районният съд ценил и констативният протокол на БИМ за метрологична експертиза на средство за измерване №1167/02.09.20219г. като официален свидетелстващ документ, за който въззивникът сочи, че не може да се ползва с материалната доказателствена сила по чл. 179, ал.1 от ГПК. Въззивникът счита, че и назначената по делото експертиза и разпита на свидетели са допуснати от съда въз основа на доказателствени искания на ответника, правото за които е било преклудирано, тъй като тези доказателствени искания е следвало да бъдат направени с отговора на исковата молба. Намира, че като е уважил тези доказателствени искания на ответника, съдът е извършил съществено нарушение на съдопроизводствените правила и това е основание за отмяна на решението.

По тези съображения въззивникът моли за отмяна на решението на първата инстанция и за постановяване на друго решение от окръжния съд, с което да бъде уважен предявения иск и се приеме за установено, че ищецът не дължи на ответното дружество сумата от 6080,90 лв., дължима вследствие на неизмерено, непълно или неточно измерено количество енергия по фактура № 1221400445/22.11.2019г., с присъждане на всички направени по делото разноски.

Въззиваемата страна "ЕВН България Електроснабдяване"ЕАД гр.Пловдив, чрез пълномощника си юр.к.К.Н., с депозирания писмен отговор е оспорила въззивната жалба като неоснователна. Изложените съображения са, че решението на съда е правилно, обосновано, постановено при пълнота на доказателствата, като всяко едно от доказателствата е ценено правилно и в съвкупност с останалите доказателства. Според въззиваемото дружество, извършената корекция на електрическата енергия е на годно правно основание - чл.83, ал.1, т. 6 от ЗЕ, вр. с чл. 48, ал.1, т.2, б. „б" от ПИКЕЕ (обн., ДВ, бр. 98 от 12.11.2013г.), във връзка с 51, ал.1 от ПИКЕЕ и § 2 от ПЗР на ПИКЕЕ (обн., ДВ, бр. 35 от 30.04.2019г). Излага, че служители на оператора на съответната мрежа - "ЕР ЮГ" ЕАД са констатирани несъответствие на СТИ с техническите характеристики, което е описано в съставения от тях констативен протокол №378278/03.08.2017г. на ЕВН ЕР, като тези констатации са били изцяло потвърдени и от приложения по делото констативен протокол от метрологичната експертиза на средство за търговско измерване на БИМ. Относно протоколът на метрологичната експертиза се сочи, че е официален документ предвид разпоредбата на чл.58, ал.4 от ЗИ, вр. с чл. 179 от ГПК и съставлява доказателство за извършените от издалото го длъжностно лице действия. Отделно от това, вещото лице по допуснатата съдебно-техническа експертиза извършило непосредствен оглед на процесния електромер и установило идентична фактическа обстановка с тази, описана в констативния

протокол от БИМ. Според въззиваемата страна по делото безспорно е доказано, че при извършването на проверката са били спазени всички процедури, както за точността на СТИ, така и при последващото преизчисление на сметката на клиента за минал период, като периодът на извършената корекция е в рамките на максимално допустимия срок от 90 дни. Счита за неоснователни възраженията на въззивника за допуснати от първоинстанционния съд съществени процесуални нарушения при допускането до разпит на един свидетел и назначаването на съдебно-техническа експертиза и цитирайки практика на ВКС навежда, че липсата на предвиден изричен ред в ОУ за уведомяване на клиентите при извършена корекция, не е основание да се отрече дължимостта на сумата по направената корекция, тъй като доставката на ел.енергия се подчинява на общите правила за покупко-продажбата в ЗЗД и купувачът следва да доплати дължимата сума, след като е установен точния размер на потребената ел. енергия и периода на доставката на ел.енергия. Въззиваемата страна моли жалбата да бъде оставена без уважение, с присъждане на разноските пред въззивната инстанция. В случай на уважаване на жалбата, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на въззивника и моли същото да бъде присъдено в минималния размер, съгласно разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК, вр. с чл.7, ал.2, т.1 на Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В о.с.з. страните не изпращат представители. Пълномощниците им депозират писмени молби с искания - въззивното дружество за отмяна на обжалваното решение, а въззиваемата страна за потвърждаването му.

ЯОС намира, че въззивната жалба е процесуално допустима, като подадена от легитимирана страна и в срока по чл.259, ал.1 ГПК, поради което може да се разгледа по същество.

За да се произнесе, съдът извърши преценка на събраните по делото доказателства, взе предвид изявленията на страните и приема за установено следното:

С подадената пред първоинстанционния съд искова молба ищецът - търговското дружество СД"Н.и И.П.К." със седалище в гр.Ямбол, представлявано от управителя И.К., е предявил против „ЕВН България Електроснабдяване”ЕАД гр.Пловдив отрицателен установителен иск по чл.124, ал.1 ГПК, че не дължи на ответника сумата 6 080,90 лева, представляваща цена на допълнително начислена ел.енергия за електроснабдения му имот в гр.Ямбол (подробно индивидуализиран), за която сума е издадена фактура №1221400445/22.11.2019г.

Основанията, които ищецът е навел за предявения от него иск са, че след извършената проверка и демонтаж на електромера за електроснабдения му имот, извършената частна експертиза на електромера не го обвързва и ответникът не е доказал причинна връзка между евентуалното неправилно отчитане на ползваната електроенергия и поведението на дружеството-ищец като страна по договора за ползване на ел.енергия; че ответникът не е доказал да е доставил на ищеца и той е потребил допълнително начислената ел.енергия; че ответното дружество като краен снабдител не е привело общите си условия с нормативната уредба да регламентира ред за уведомяване на клиентите за едностранна корекция на сметките за минал период; както и че към момента на извършване на проверката действащи са били единствено нормите на чл.48-чл.51 от ПИККЕ, в който вид те не са изпълнявали функциите, възложени им от нормата на чл.83, ал.1, т.6 ЗЕ и при липса на приети правила към момента на проверката на ищцовия електромер, извършената промяна на сметката на потребителя е без правно основание.

С отговора на исковата молба ответното дружество е оспорило иска с доводи, че основанийето за корекцията на сметката на ищцата е чл.51, ал.1 от ПИККЕ, във вр. с §2 от ПЗР на ПИККЕ от 30.04.2019г. и след извършена проверка на 03.08.2017г., при която е съставен протокол в присъствието на представител на ищеца по реда на чл.63, ал.1 от общите условия на електроснабдителното дружество. При проверката и демонтирането на електромера същият бил предаден на БИМ за метрологична експертиза, която установила, че е осъществен достъп до вътрешността на електромера и допълнително присъединено електронно устройство, непринадлежащо към схемата на електромера, при която манипулация електромерът не измерва и грешката не може да бъде точно установена, а преизчислението на ел.енергията е извършено при спазване на чл.48, ал.1, т.2, б."б" от ПИККЕ. Относно липсата на предвиден изричен ред за уведомяване на клиентите при извършена корекция ответникът е поддържал, че това не е основание да се отрече дължимостта на сумата по направената корекция.

Фактичката обстановка по делото правилно е разкрита от районния съд и същата е непроменена пред въззивната инстанция.

Не е имало спор между страните, че ищецът СД"Н.и И.П.К." е потребител на ел.енергия, доставяна от ответното дружество в качеството му на краен снабдител по смисъла на чл.98а от ЗЕ, като за електрооборудования имот на ищцовото дружеството на ул.* в гр.Ямбол е определен ИТН 1010154317.

На 03.08.2017г. за електрооборудования имот на ищеца (хранителен магазин на ул.* в гр.Ямбол) е била извършена проверка от двама служители на Електро-разпределение-ЮГ, които в присъствието на представител на ищеца - Р.Г., са съставили протокол от същата дата, отразяващ демонтирането на електромера за извършване на експертизна проверка. В протокола са описани показанията на електромера, поставянето му в безшевна торба, пломбирането му и изпращането му за експертиза, както и поставянето на нов електромер с посочен фабричен номер и показания.

Разпитаният по делото свидетел И.Л., единият от съставителите на констативния протокол за техническа проверка и подмяната на средството за търговско измерване от 03.08.2017г., е потвърдил, че той е подписал констативния протокол и че проверката е извършена от него и колегата му М.Ж., в присъствието на представител на фирмата-ищец, които също подписали протокола. Свидетелят е обяснил, че проверката е била извършена поради съмнения у служителите на „Системата за електронно отчитане“, като в момента на проверката не било констатирано някакво вмешателство, а електромерът бил демонтиран, поставен в безшевна торба и изпратен в Института по метрология по съответния ред.

За резултатите от извършената метрологична експертиза е съставен протокол №1167/02.09.2019г. на Български институт по метрология, от който се установява, че е констатиран осъществен достъп до вътрешността на електромера, като във вътрешността му към електрическата схема допълнително е присъединено електронно устройство, не принадлежащо към схемата на електромера и има изменение на електрическата схема, която не съответства на одобрения тип и електромерът не съответства на техническите изисквания.

Ответникът е изпратил на ищеца писмо изх.№ 6977505/22.11.2019г., с което го е уведомил за резултата от проверката на демонтирания на 03.08.2017г. електромер и че сметката му за ел.енергия ще бъде коригирана за период от 90 дни, от 05.05.2017г. до 03.08.2017г., която е на стойност 6080,90лв. Писмото е получено от ищеца видно от приложената обратна разписка. За коригираната сметка е издадена фактура №1221400445/22.11.2019г. на стойност с ДДС 6080,90лв., като на ищеца ответникът е изпратил и писмо от 16.12.2019г. с предупреждение за просрочено плащане по две фактури с изтекъл падеж, едната от които е процесната от 22.11.2019г. за сумата от 6080,90лв.

Със заключението на вещото лице доц. д-р инж.Б., извършило назначената по делото съдебно-електротехническа експертиза, което заключение е дадено и след оглед на демонтирания електромер, е потвърдено установеното от експертизата на БИМ на средство за търговско измерване №1167/02.09.2019г., че е извършена неправомерна техническа манипулация върху СТИ №533966 - външно неправомерно въздействие върху електромера, изразило се в унищожаване на пломбите на лицевия капак на електромера и предпазващи го от неправомерно въздействие, с последващо добавяне на допълнителни електронни и релейно-контакторни компоненти (представляващи в своята цялост електронно устройство), не принадлежащи към схемата на електромера. Вещото лице е изяснило, че посредством добавените електронни и релейно-контакторни елементи (наречени в своята съвкупност електронно устройство) се е променило конструктивното устройство и функционалната схема на електромера. При незадействано устройство експертът е установил, че СТИ отчита в границите на класа на точност, но след задействане на поставеното устройство е налице частично измерване на консумираната ел. енергия и електромерът отчита с грешка в размер на минус 32,84% и електромерът не измерва цялото количество потребена ел. енергия. При проверка за това правилно ли е приложена методиката за изчисляване на неотчетеното количество ел. енергия по чл.48, ал. 1, т.2, б. "б" от ПИКЕЕ вещото лице е посочило, че при 1/3 от пропускателната способност на индиректен електромер и при всекидневно 10 часово ползване за период от 90 дни, отчитайки, че за процесния период има отчитана, фактурирана и заплатена ел. енергия в размер на 16 999 kWh, то количеството ел. енергия за доначисляване възлиза на 38 891 kWh и преизчислените от ответника количества ел. енергия са пресметнати правилно и в съответствие с изискванията, заложи в чл.48, ал.1, т.2, б."б" от ПИКЕЕ и също правилно е остойностено неизмерното количество ел. енергия

съгласно изискванията на чл.51, ал.1 от ПИКЕЕ за съответният ценови период.

При тази фактическа обстановка, с обжалваното решение ЯРС е отхвърлил предявения отрицателен установителен иск като неоснователен. За да постанови този резултат, районният съд се е позовал на измененията и допълненията на чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ в сила от 17.07.2012г., позовал се е на ПИКЕЕ в сила от 16.11.2013г. и на практика на ВКС, според която, независимо от отмяната и липсата на разпоредби от ПИКЕЕ, уреждащи корекционните процедури на ел.енергия, реда за корекция и уведомяване на клиента, тази непълнота следва да бъде запълнена от правилото на чл.183 ЗЗД и на общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване. Съдът е приел, че в случая ответникът е доказал, че в резултат на осъществен достъп до вътрешността на електромера за имота на ищеца, е присъединено електронно устройство и е извършена манипулация на електромера, при което ответникът е извършил корекцията на дължимата от ищеца цена на доставената му енергия при спазване на изискванията на ПИКЕЕ и с оглед правилото на чл.183 ЗЗД ищецът дължи цената на доставената му и потребена ел.енергия за исковия период от време.

Решението на ЯРС е валидно, допустимо и правилно.

По делото е безспорно възникналото между страните облигационно правоотношение по сключен договор за покупко-продажба на ел.енергия за електроснабдения имот на ищеца. Договорите за покупко-продажба на електрическа енергия се сключват по занятие от крайния снабдител по смисъла на [§1, т. 28а, б. "а" от ДР на ЗЕ](#) (редакция ДВ бр.105/2016г.) с крайния клиент, като в зависимост от обстоятелството дали крайният клиент е физическо лице и използва доставената ел. енергия за лично потребление, или е търговец, тези възмездни двустранни сделки поражда правните последици на договора за покупко-продажба по чл.183 и сл.ЗЗД, респ. на договора за търговска продажба по чл.318 и сл.ТЗ. И при двете правоотношения за крайния снабдител на електрическа енергия се поражда две основни задължения - да прехвърли правото на собственост върху описаното в сметките количество енергия и да предаде неговото владение на купувача (да извърши доставката на ел. енергия до границата на собственост върху електрическите съоръжения на крайния клиент по смисъла на [чл. 116, ал. 7 ЗЕ](#)), а за купувача (краен клиент на ел. енергия) - да заплати уговорената продажна цена с ДДС и да получи вещите, предмет на договорите – [чл. 200, ал. 1 ЗЗД](#), респ. [чл. 327, ал. 1 ТЗ](#).

В случая и двете страни по правоотношението са търговци, или са обвързани от сделка за търговска продажба, която представлява консенсуална двустранна правна сделка, при която по силата на чл.327, ал.1 ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката, освен ако е уговорено друго, т. е. за да възникне изискуемостта на задължението за заплащане на продажната цена, продавачът трябва да изпълни задължението си за предаване на вещите, предмет на договорното правоотношение.

По силата на [чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ](#) и [чл. 98а, ал. 2, т. 6 ЗЕ](#) (ред. след ЗИДЗЕ, ДВ бр. 54/2012г., в сила от 17.07.2012г.), за периода след влизане в сила на ПИКЕЕ от 2013г. (обн. ДВ бр.98/2013г., в сила от 16.11.2013г.), е предвидено законово основание крайният снабдител едностранно да коригира сметките за ел.енергия, само поради обективния факт на констатирано неточно отчитане или неотчитане на доставената енергия (в този см. са Решение №118 от 8.09.2017г. по т.д №961/2016г. на ВКС, ТК, II ТО, Решение №115 от 20.09.2017г. по т. д. № 1156/16г. на ВКС, II ТО). Разпоредбата на чл.83, ал.1, т. 6 ЗЕ изрично предвижда издаване на правила за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, както и създаването, поддържането и достъпа до база данни с регистрацията от средствата за търговско измерване.

В ПИКЕЕ са регламентирани две хипотези, при които е допустимо извършването на корекции на сметки на потребителите при неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия и начините, по които следва да бъде осъществено преизчисляването на количеството потребена такава. Първата хипотеза е при констатирано обективно неизмерване, неправилно или неточно измерване, а втората хипотеза е при субективно въздействие върху измервателната система. И в двете хипотези се съставя констативен протокол, подписан от представител на оператора и потребителя, респ. от заместващи го две независими лица, присъстващи като свидетели. Втората визирана група обхваща случаите, при които при извършената проверка е установено нарушение на целостта и/или функционалността на измервателната система, добавяне на чужд елемент -

обстоятелства, които предполагат наличието на външна намеса, при която се променя схемата на свързване, какъвто е и разглежданият случай, като извършената промяна в дадената хипотеза е довела до неотчитане на доставената и потребената от абоната електрическа енергия за обекта.

Действително, към датата на извършване на проверката на електромера на ищеца -03.08.2017г., с Решение №12897/01.12.2015г. по адм. д. № 9462/2014г. на ВАС, потвърдено с Решение №1500/06.02.2017г. на 5-членен състав на ВАС по адм.д. №2385/2016г., са отменени разпоредби на ПИКЕЕ с изключение на нормите на чл.48 - чл.51 ПИКЕЕ, а с Решение №2315/21.02.2018г. по адм.д. №3879/2017г. на ВАС, IV отд., влязло в сила на 08.11.2018г., са отменени и последните четири разпоредби от ПИКЕЕ. Отмяната на норми от ПИКЕЕ (отм.) обаче няма обратно действие и до датата 08.11.2018г. нормите на чл.48-чл.51 ПИКЕЕ се явяват приложимо право, според Решение №124 от 18.06.2019г. по гр. д. № 2991/18г. на ВКС, III ГО и Решение №150 от 26.06.2019г. по гр.д. №4160/18г. на ВКС, III ГО. Със същите решения на ВКС е даден отговор и на въпроса, че дори и да е налице непълнота в ПИКЕЕ, тя следва да бъде запълнена при прилагане на правилото на чл.183 ЗЗД, респ. на чл.327, ал.1 ТЗ за търговците, и на общия принцип за недопускане на неоснователно обогатяване, като съдебната процедура по реда на ГПК гарантира равни права на страните по спорове за грешно отчитане на изразходваната електроенергия и тези гаранции са достатъчни, за да защитят добросъвестните потребители. Според ВКС гражданските съдилища не могат да се позоват на липсата на предварителни процедури за защита на потребителите, за да отхвърлят исковете за заплащане на реално потребената енергия, а са длъжни да се произнесат по същество на спора въз основа на събраните по делото доказателства.

В случая е установено посредством експертизата на БИМ и заключението на вещото лице по съдебно-техническата експертиза, нарушение в резултат от външно целенасочено въздействие върху електромера за имота на ищеца, при което във вътрешността му допълнително е присъединено устройство, което е довело до изменение на електрическата схема и до неотчитане на доставената и потребената електроенергия с грешка в измерването от минус 32,84%, като е съставен и констативен протокол, подписан от представител на ищеца, за изземване на електромера във вида, в който е извършено обследването му. При липса на доказателства за предходно извършена проверка на уреда за търговско измерване, както е в случая, периодът на корекцията е ограничен нормативно до 90 дни назад, именно с цел да бъде ограничена възможността за неоснователно обогатяване и на двете страни по правоотношението, предвид вероятността неизмерената или неточно измерената електрическа енергия да е както за малък период от време преди констатацията, така и в пъти повече от 90 дни. Разпоредбата на чл. 48 ПИКЕЕ не въвежда санкция за потребителя, а разпределение на риска от установеното неточно отчитане на СТИ между страните по доставките на електрическа енергия. Не е необходимо ответникът да доказва, че СТИ действително е отчитало неточно за целия 90-дневен период. В случая не подлежи на изследване кога в действителност е извършена промяната в електрическата схема и на присъединяването на допълнителното устройство, а и по делото не е установено по несъмнен начин това обстоятелство поради липсата на възможност за това, съгласно заключението на вещото лице, а съдът няма как да гради изводите си на предположения. Със заключението на вещото лице доц. д-р инж. Б. е установено по делото, че изчислението на корекцията е математически вярно и корекцията е изчислена правилно съгласно методиката по чл.48, ал.1, т.2, б. "б" от ПИКЕЕ, действала към процесния период. Следователно, оплакванията на въззивника, че по делото липсва правно основание за корекцията, че не е установен размера на потребената електроенергия и причината за неотчитането на електроенергия, са неоснователни.

След изменението в Закона за енергетиката (ДВ бр.54/12г.) съществува законово основание крайният снабдител да коригира сметката на клиент при доказано неточно отчитане или неотчитане на потребената електрическа енергия, ако е изпълнил задължението си по чл.98а, ал.2, т.6, вр. с чл.83, ал.1, т.6 ЗЕ за предвиждане в общите условия на договорите на ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка. Независимо от това, според Решение №124 от 18.06.2019г. по гр.д. № 2991/18г. на ВКС, III ГО, съдът не може да се позовава на липсата на предварителни процедури за защита на потребителите, за да отхвърли иск за заплащане на реално потребената електрическа енергия, а е длъжен да се произнесе по съществото на спора въз основа на събраните по делото доказателства. С посоченото решение на ВКС е прието, че извънсъдебната процедура по корекция на сметки, предвидена в ОУ е само предварителна процедура, като и при

наличие на нарушение на чл. 98, ал.12, т.6 от ЗЕ, то е пречка единствено потребителят да бъде поставен в забава относно задължението си да заплати корекцията. Нарушението обаче не може да послужи като основание да се отрече дължимостта на сумата, когато това задължение се установява по съдебен ред. Следователно, възражението на въззивника за липса на предвиден от ответника-въззиваем ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка, е неоснователно, а и в предмета на делото не е въведен въпроса за забавата на ищеца в плащането на исковата сума, съставляваща корекцията на сметката му.

Неоснователно е също така оплакването на ищеца-въззивник за допуснати от районния съд процесуални нарушения при допускане до разпит на свидетеля по делото и назначаване на съдебната експертиза, с твърдението за настъпила преклузия на тези доказателства. От данните по делото е видно, че в първото по делото открито съдебно заседание ищецът е този, който е оспорил по реда на чл.183 ГПК представените от ответника с отговора на исковата молба писмени доказателства - протокола за проверка от 03.08.2017г. и констативния протокол на БИМ от метрологичната експертиза, като след задължаване и представяне от ответника на оригиналите на тези документи и оспорването им от стана на ищеца, именно в срока по чл.193, ал.1 и ал.2 ГПК съдът е постановил да се извърши проверката на тези писмени доказателства посредством разпита на свидетеля и съдебната експертиза.

Също неоснователно е и оплакването на въззивника, че районният съд неправилно е ценил протокола на БИМ за метрологична експертиза като официален свидетелстващ документ, тъй като метрологичната експертиза е извършена по реда на чл.58 от Закона за измерванията от Българския институт по метрология и според разбирането и на въззивния съд е официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179 от ГПК, вр. с чл.58, чл.10 и чл.57 ЗИ, ползващ се с материална доказателствена сила. В това му качество и при оспорване, на основание чл.193, ал.3, изр.1 ГПК тежестта за доказване неистинността на протокола пада върху страната, която го оспорва, в случая ищецът. В нарушение на тази доказателствена тежест истинността на протокола на БИМ е доказана от ответника посредством съдебната експертиза, но това процесуално нарушение не е съществено и не е основание за отмяна на постановеното решение.

По горните съображения, като е отхвърлил предявения от ищеца отрицателен установителен иск по чл.124, ал.1 ГПК за недължимост на сумата от 6 080,90 лева, представляваща цена на допълнително начислена ел.енергия след корекция на сметката за електрооборудования му имот в гр.Ямбол, районният съд е постановил правилно и обосновано решение, което следва да се потвърди изцяло.

При този изход на спора пред въззивната инстанция, право на разноските за тази инстанция има въззиваемото дружество „ЕВН България Електрооборудване” ЕАД, на което следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 100лв., съгласно чл.25 от Наредбата за плащане на правната помощ, приета по чл.37 от ЗПП, като за размера на възнаграждението съдът съобрази, че делото не е от фактическа и правна сложност и юр.к.Н. не е осъществил процесуално представителство в о.с.з., проведени на 14.12.2020г. и на 11.01.2022г.

Водим от изложеното и на основание чл.271, ал.1 ГПК, ЯОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260297/28.06.2021г. на Ямболски районен съд, постановено по гр.д. № 16/2020г.

ОСЪЖДА СД"Н.и И.П.К." със седалище и адрес на управление гр.Ямбол, ул."Стоил Войвода"№57, представлявано от управителя И.П.К., с ЕИК 128017540, да заплати на „ЕВН България Електрооборудване” ЕАД гр.Пловдив, с посочени по делото данни, сумата 100лв. - разноски по делото пред въззивната инстанция.

Решението не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл.280, ал.3, т.1, изр.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____